

PRAKTIJKPERIKEL

Zonuren in de periferie

Waarom verbaast het ons niet meer als een succesvolle jonge klare de zojuist verkregen vaste plaats in de vakgroep toch afzegt? Inmiddels zijn we het gewend.

In de afgelopen tien jaar zochten we regelmatig naar collega's die zich in onze afgelegen regio wilden vestigen. We hebben onze verwachtingen moeten bijstellen. Zelfs de mariniers, die toch wel tegen een stootje kunnen, gingen de barricades op toen vestiging op een van de Zeeuwse (schier)eilanden hun leven op z'n kop dreigde te zetten. Ons ziekenhuis is een mooi perifeer streekziekenhuis met uitdagende pathologie. Door de grotere afstand tot academische ziekenhuizen kom je hier uitdagingen tegen die je in de Randstad in een vergelijkbaar ziekenhuis niet tegenkomt.

De Zeeuwen zijn doorzetters en gaan niet snel naar een dokter. Hierdoor zien we soms exotische ziektebeelden of pathologie in een later stadium.

We zijn een 'jonge, ambitieuze vakgroep met een diversiteit en teamspirit waar menig bedrijf jaloers op zou zijn', aldus de feedback van de vele waarnemers die ons uit de brand hebben geholpen.

Wat we hier in Zeeland missen, maar misschien gebeurt dat wel op meerdere plaatsen buiten de Randstad, zijn de werkzoekende jonge klaren. De groep die uit zichzelf laat horen dat ze nergens een vast contract kunnen krijgen. De hoeveelheid mediaruimte en publiciteit die ze krijgen verbaast ons wel. Soms gaat het zover dat er een beeld van vakgroepen wordt geschetst van 'oude garde' die aarzelt om nieuwe collega's aan te nemen om zo hun eigen praktijk te willen beschermen.

Het ziekmakende systeem van het rouleren in chef-de-cliniqueplekken werkt niet alleen nadelig voor jonge klaren, maar ook voor vakgroepen in perifeer gelegen regio's. Veel jonge klaren blijven liever in de Randstad rouleren op de chefplekken, totdat er een plaats vrijkomt in de buurt. Sommige ervaringen van jonge specialisten zou je zelfs onder de categorie 'uitbuiting' categoriseren. Toch, een vaste plaats in Zeeland kiest men kennelijk liever niet. Wij verwonderen ons over het contrast dat wij in onze regio ervaren. Waarom is er zo'n disbalans in ons zorglandschap? Komt het misschien doordat de (goed renderende) opleidingsplaatsen met name in de Randstad aangeboden worden? Beschikken de vers afgestudeerde medici over

adequate voorlichting met betrekking tot toekomstige baankansen? Is de woon-werkafstand in ons land doorslaggevend? Of zijn het de partners die niet mee willen verhuizen naar de periferie?

Misschien moeten wij het anders aanpakken: 'Wie wil tot de groep trend-

setters en koplopers behoren die als een van de eersten de zorgkloofproblematiek van krappe personeelsformatie en de toenemende zorgvraag bij een vergrijzende populatie helpen oplossen?'

Ben je huisarts, oogarts, jeugdarts, anesthesioloog, kinderarts, forensisch arts? Je bent van harte welkom voor een vaste plek in een fijne en uitdagende werkomgeving én met gegarandeerd de meeste zonuren van Nederland.

Veel jonge klaren blijven liever in de Randstad rouleren op de chefplekken

→ Ook een anekdote insturen? Mail naar kopij@medischcontact.nl.